

còpia de la denúncia o querella, no se'ls ha permès prendre coneixement de les actuacions, declarar davant del jutge, proposar proves i exercir els altres drets comuns de qualsevol imputat.

Les situacions indicades fan de pitjor condició els senadors i els diputats en l'exercici dels drets i les garanties de defensa que l'article 24.2 de la Constitució reconeix a tothom en l'àmbit penal. A més, facilita la remissió no justificada al Tribunal Suprem de procediments que afecten els aforats i la consegüent elevació de suplicatoris, que es podrien evitar si aquests haguessin pogut oferir la seva versió dels fets. Així, s'afavoreix la presentació de querelles o denúncies malicioses, que busquen la repercussió mediàtica derivada de la sol·licitud de duplicatoris i de la intervenció del Tribunal Suprem.

Els inconvenients anteriors es podrien remeiar establint expressament l'aplicació del que disposa l'article 118, paràgraf segon, de la Llei d'enjudiciament criminal, per als senadors i els diputats, de manera que s'hagi de posar immediatament en el seu coneixement l'admissió d'una denúncia o querella i qualsevol actuació processal de la qual derivi la imputació d'un delicte. També s'establiria expressament la facultat d'assumir la condició de part, prendre coneixement de totes les actuacions i obtenir una còpia de la denúncia o querella, si s'escau; declarar voluntàriament davant del jutge, aportar documents, proposar proves i participar en les diligències probatòries.

La proposta anterior no vulnera el que disposa l'article 71.2 de la Constitució espanyola, ja que l'atribució de l'estatut d'«imputat» no requereix suplicatori i l'autorització parlamentària es necessita tan sols per «inculpar» o «processar», però no per imputar.

La proposta té un antecedent parcial en la pràctica seguida per la Sala Segona del Tribunal Suprem d'admetre la declaració voluntària de l'aforat, assistit d'advocats i representat per un procurador, sense necessitat d'elevat suplicatori a les cambres.

La regulació de la proposta evita el risc d'autoritzar una primera instrucció pel jutge que inicialment va conèixer del procés, que podria desembocar en una «inculpació material» de l'aforat, i vulnerar tant el fur del parlamentari (article 71.3 CE) com la garantia de la immunitat (article 72.2).

Per tot això es proposa la redacció d'un nou article de la Llei d'enjudiciament criminal.

Article únic.

S'introdueix un nou article 118 bis a la Llei d'enjudiciament criminal, amb la redacció següent:

«Article 118 bis.

S'ha de procedir de la mateixa manera que a l'article anterior quan s'imputi un acte punible contra un diputat o un senador, que poden exercitar el seu dret de defensa en els termes que preveu l'article anterior, i tot això sens perjudici del que preveu l'article 71.2 i 3 de la Constitució espanyola.»

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 5 de juliol de 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

13355 *LLEI 32/2002, de 5 de juliol, de modificació de la Llei 17/1999, de 18 de maig, de règim del personal de les Forces Armades, a fi de permetre l'accés d'estrangers a la condició de militar professional de tropa i marineria.* («BOE» 161, de 6-7-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La situació actual d'Espanya, en els aspectes social, econòmic, jurídic i polític, converteix el nostre país en objectiu atraient per a nombrosos estrangers que, per diverses raons, desitgen traslladar-se a viure entre nosaltres i exercir una activitat de caràcter professional.

Aquest fenomen de la immigració, regulat en essència en la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, modificada per la Llei orgànica 8/2000, de 22 de desembre, no només necessita una disposició solidària de la societat espanyola, sinó que a més imposa un esforç comú de tots els poders i institucions públiques. A aquest esforç, no hi han de romandre alienes les Forces Armades. Això suposa, d'altra banda, aconseguir un cert increment —en tot cas no molt significatiu— en la base de reclutament. Això requereix que s'adoptin les mesures legals oportunes a fi d'aixecar la prohibició que nacionals d'altres països puguin formar part de les nostres Forces Armades, la qual cosa, tanmateix, s'ha d'arbitrar normativament de tal manera que la seva regulació no suposi una ingerència en assumptes interns d'altres estats, ni una col·lisió amb les normes de dret internacional, ni amb el concepte tradicional de les Forces Armades i la missió constitucionalment assignada.

La defensa nacional i, com a part d'aquesta, la defensa militar, és responsabilitat essencial dels ciutadans espanyols. Per això, l'accés d'estrangers a les Forces Armades s'ha de restringir de manera proporcionada a l'objectiu perseguit, per tal d'evitar un desplaçament quantitatiu i qualitatiu d'aquella. Per aconseguir-ho, s'adequa la carrera militar dels estrangers que hi accedeixen, en la mesura necessària per aconseguir la doble finalitat de la seva plena integració i de la seva col·laboració en la política de personal de les Forces Armades dins del procés de plena professionalització d'aquestes últimes, fet que condueix a limitar els països els nacionals dels quals poden optar a accedir als exèrcits en funció dels especials i tradicionals vincles històrics, culturals i fins i tot lingüístics que els uneixen a Espanya.

Article únic. *Modificació de la Llei 17/1999, de 18 de maig, de règim del personal de les Forces Armades.*

1. S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 1 de l'article 2 de la Llei 17/1999, del tenor següent:

«També tenen consideració de militars professionals els estrangers vinculats a les Forces Armades amb la condició de militar professional de tropa i marineria de caràcter temporal, en els termes que estableix aquesta Llei.»

2. S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 1 de l'article 62 de la Llei 17/1999, del tenor següent:

«Els estrangers poden accedir a l'ensenyament militar de formació per adquirir la condició de militar professional de tropa i marineria de caràcter temporal en la forma que estableix l'article 68 bis d'aquesta Llei.»

3. S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 2 de l'article 63 de la Llei 17/1999, del tenor següent:

«El que disposa el paràgraf precedent s'entén sense perjudici del que estableix l'article 68 bis en relació amb l'accés d'estrangers a la condició de militar professional de tropa i marineria.»

4. S'afegeix un article 68 bis a la Llei 17/1999, del tenor següent:

«Article 68 bis. *Accés d'estrangers a militar professional de tropa i marineria.*

1. Els estrangers que siguin nacionals dels països que es determinin per reglament entre aquells que mantenen amb Espanya especials i tradicionals vincles històrics, culturals i lingüístics, poden accedir a la condició de militar professional de tropa i marineria en els termes dels apartats següents d'aquest article, i sense perjudici del que determina el paràgraf segon de l'article 68 de la Llei, sempre que, per la legislació del seu país d'origen o per tot el que es pugui establir en convenis internacionals, no perdin la seva nacionalitat en entrar al servei de les Forces Armades espanyoles ni hi tinguin prohibit l'allistament militar.

2. La relació jurídicopública de caràcter especial que s'estableix amb la signatura del compromís es regeix exclusivament per aquesta Llei i les normes reglamentàries que la despleguin.

La relació de serveis professionals amb les Forces Armades s'estableix mitjançant la signatura d'un compromís únic que té una durada, a comptar del nomenament com a alumne del centre docent militar de formació corresponent, de tres anys i, des de la data de la signatura, produeix els efectes pertinents als efectes de residència i permís de treball.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, els que en acabar aquest compromís hagin adquirit la nacionalitat espanyola i vulguin continuar prestant serveis com a militar professional de tropa i marineria a les Forces Armades, poden establir nous compromisos d'acord amb el que estableix l'article 95 d'aquesta Llei.

3. Per a l'ingrés d'estrangers als centres docents militars de formació s'exigeixen, a més dels establerts a l'apartat 2 de l'article 63, llevat del referit a la nacionalitat espanyola, els requisits següents:

- Tenir la residència legal a Espanya;
- No figurar com a rebutjable a l'espai territorial de països amb els quals Espanya hagi signat un conveni en aquest sentit;
- Tenir la majoria d'edat d'acord amb el que disposi la seva llei nacional; i
- No tenir antecedents penals a Espanya o als seus països anteriors de residència per delictes existents en l'ordenament espanyol.

4. S'ha de determinar per reglament la quota de places que s'ofereixen per a l'accés d'estrangers, amb indicació de les especialitats, unitat o unitats i, si s'escau, percentatge de vacants en aquestes últimes.

Així mateix, s'han de determinar per reglament les especificitats de l'ensenyament militar de for-

mació dels estrangers per accedir a la condició de militars professionals de tropa i marineria de caràcter temporal, que en tot cas ha de tenir, com una de les seves finalitats, la de proporcionar-los una instrucció adequada sobre els principis i els valors constitucionals i les institucions, així com en els coneixements bàsics històrics i culturals d'Espanya.

5. En cas de resolució o acabament del compromís, si encara no han adquirit la nacionalitat espanyola, queden sotmesos al règim general de drets i obligacions aplicable als estrangers i no els és aplicable el que disposa l'article 169 d'aquesta Llei.

6. Als que hagin sol·licitat l'adquisició de la nacionalitat espanyola se'ls pot prorrogar, si s'escau i en els termes que s'estableixin per reglament, el compromís que tinguin signat fins que acabi el procediment instruit amb aquesta finalitat.»

5. S'afegeix un paràgraf f) a l'apartat 1 de l'article 83 de la Llei 17/1999, del tenor següent:

«f) En el cas d'estrangers, perdre la nacionalitat d'origen sense adquirir l'espanyola o qualsevol altra de les que permeten accedir a la condició de militars professionals de tropa i marineria.»

6. S'afegeix un paràgraf m) a l'apartat 3 de l'article 148 de la Llei 17/1999, del tenor següent:

«m) En el cas de militars professionals de tropa i marineria estrangers, perdre la nacionalitat d'origen sense adquirir l'espanyola o qualsevol altra de les esmentades a l'article 68.bis d'aquesta Llei que permeten accedir a aquella condició.»

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 5 de juliol de 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

13356 *LLEI 33/2002, de 5 de juliol, de modificació de l'article 28 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març. («BOE» 161, de 6-7-2002.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'article 28 de l'Estatut dels treballadors consagra el principi d'«igualtat de remuneració per raó de sexe». Tanmateix, el seu abast es revela limitat al concepte tecnicojurídic de salari, tant en la modalitat de salari base com de complementos salarials, i deixa fora del seu àmbit d'aplicació altres percepcions econòmiques que el treballador pugui rebre en ocasió del seu contracte de treball.

D'altra banda, el dret comunitari, tant originari com derivat, consagra el denominat «Principi d'igualtat de